

Hej, pokonci!

Skoro zora zlata,
Solncu odprè vrata,
Da nam dan pripelje,
Stvarstvu vsem v veselje!

V tretje kokot poje;
Kliče putke svoje;
V tretje ž njimi v dvori,
Stopa doli, gori!

Deca, brž pokonci,
Močnik čaka v lonci!
Brž se oblecite,
Ličica umijte!

Potlej pa v nebesa
Dvignite očesa;
Čelo vsak si križaj,
I se k jedi bližaj.

Potlej vsak na delo!
Delo bistri čelo,
Okrepčuje ude,
Misli jemlje hude!

Vneslav.

S l a n a.

Cvetka je na vrtu cvela,
Krasno cvela in duhtela;
Bil vesel je cvetke vsak,
Rad pripél bi jo za trak.

Pala pa je v noči slana,
Slana „smrt cveticam“ zvana:
Cvetka, včeraj še krasna,
Danes vže je vela vsa.

Tudi nate, deca mlada,
Rada smrtna slana pada:
Varuj skrbno slane se —
Družba zlôbna slana je.

A. P.

Suhe živali.

Zaprta je danes v šoli bil Andrejček:
Na sled so mu prišli gospod učitelj,
Da včeraj se jim je lagal debelo.
Užalilo je mater to hudo,
In ko potrta se je domov priplazil,
Prav jezno so držali se ves čas,
Kosila niso dali mu zato.